ระเบียบสำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์
ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการดำเนินการทางวินัย การสั่งพักงาน การสั่งให้ออกจากงานไว้ก่อน
ค่าตอบแทนความชอบ การกันเป็นพยาน การลดโทษ และการให้ความคุ้มครองพยาน
พ.ศ. ๒๕๖๖

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการดำเนินการทางวินัย เพื่อให้การบริหารงานบุคคลของสำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ เป็นไปด้วยความเรียบร้อย มีประสิทธิภาพและเป็นธรรม

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติสำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. ๒๕๖๒ และข้อ ๕๙ ข้อ ๖๓ และ ข้อ ๖๖ ของข้อบังคับคณะกรรมการกำกับสำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ ว่าด้วยการบริหารงานบุคคล พ.ศ. ๒๕๖๔ ผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ จึงออกระเบียบไว้ ดังนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบสำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการดำเนินการทางวินัย การสั่งพักงาน การสั่งให้ออกจากงานไว้ก่อน ค่าตอบแทนความชอบ การกันเป็นพยาน การลดโทษ และการให้ความคุ้มครองพยาน พ.ศ. ๒๕๖๖”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการกำกับสำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์

“ผู้อำนวยการ” หมายความว่า ผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์

“พนักงาน” หมายความว่า พนักงานของสำนักงานตามข้อบังคับคณะกรรมการกำกับสำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ ว่าด้วยการบริหารงานบุคคล

“ลูกจ้าง” หมายความว่า ลูกจ้างของสำนักงานตามข้อบังคับคณะกรรมการกำกับสำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ ว่าด้วยการบริหารงานบุคคล

ข้อ ๔ ให้ผู้อำนวยการเป็นผู้รักษาการตามระเบียบนี้

ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการดำเนินการตามระเบียบนี้ ให้ผู้อำนวยการเป็นผู้มีอำนาจตีความและวินิจฉัยชี้ขาด ทั้งนี้ การตีความและคำวินิจฉัยของผู้อำนวยการให้ถือเป็นที่สุด

ข้อ ๕ แบบคำสั่งและแบบการสอบสวนตามระเบียบนี้ ให้เป็นไปตามแบบที่สำนักงานประกาศกำหนด โดยในกรณีสำนักงานยังมิได้กำหนด ให้นำแบบคำสั่งและแบบการสอบสวนทางวินัยตาม กฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย มาปรับใช้โดยอนุโลม

หมวด ๑
การดำเนินการเมื่อมีการกล่าวหาหรือมีกรณีเป็นที่สงสัยว่ามีการกระทำผิดวินัย

ข้อ ๖ การกล่าวหาที่จะดำเนินการตามระเบียบนี้ ถ้าเป็นการกล่าวหาเป็นหนังสือให้มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

(๑) ระบุชื่อของผู้กล่าวหา และลงลายมือชื่อผู้กล่าวหา

(๒) ระบุชื่อหรือตำแหน่งของผู้ถูกกล่าวหา หรือข้อเท็จจริงที่เพียงพอให้ทราบว่าเป็นการกล่าวหาพนักงานหรือลูกจ้างผู้ใด

(๓) ระบุข้อเท็จจริงและพฤติการณ์แห่งการกระทำที่มีการกล่าวหาเพียงพอที่จะเข้าใจได้ หรือแสดงพยานหลักฐานเพียงพอที่จะสืบสวนต่อไปได้

ในกรณีที่เป็นการกล่าวหาด้วยวาจา ให้ผู้บังคับบัญชาที่รับฟังการกล่าวหาจัดให้มีการทำบันทึกคำกล่าวหาซึ่งมีรายละเอียดตามวรรคหนึ่ง และให้ผู้กล่าวหาลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน

ข้อ ๗ เมื่อมีการกล่าวหาหรือมีกรณีเป็นที่สงสัยว่าพนักงานหรือลูกจ้างผู้ใดกระทำผิดวินัย ให้ผู้บังคับบัญชารีบรายงานให้ผู้อำนวยการทราบโดยเร็ว โดยทำเป็นหนังสือซึ่งอย่างน้อยต้องมีสาระสำคัญดังต่อไปนี้

(๑) ชื่อผู้กล่าวหา (ถ้ามี)

(๒) ชื่อและตำแหน่งของผู้ถูกกล่าวหา

(๓) ข้อเท็จจริงหรือพฤติการณ์แห่งการกระทำที่ได้กล่าวหาหรือเป็นที่สงสัยว่ากระทำผิดวินัย

(๔) พยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องเท่าที่มี

ข้อ ๘ ให้ถือว่าลักษณะดังต่อไปนี้ เป็นกรณีที่สงสัยว่าพนักงานหรือลูกจ้างมีการกระทำผิดวินัยและต้องดำเนินการตามระเบียบนี้

(๑) มีการกล่าวหาซึ่งระบุชื่อตำแหน่งของผู้ถูกกล่าวหา หรือข้อเท็จจริงที่เพียงพอที่จะทราบว่ากล่าวหาพนักงานหรือลูกจ้างผู้ใด และข้อเท็จจริงหรือพฤติการณ์นั้นเพียงพอที่จะสืบสวนสอบสวนต่อไปได้ แต่ไม่ได้ระบุชื่อผู้กล่าวหา และไม่ได้ลงลายมือชื่อผู้กล่าวหา

(๒) มีข้อเท็จจริงหรือพฤติการณ์ปรากฏต่อผู้บังคับบัญชาอันเป็นที่สงสัยว่าพนักงานหรือลูกจ้างผู้ใดกระทำผิดวินัย โดยมีพยานหลักฐานเพียงพอที่จะสืบสวนสอบสวนต่อไปได้

หมวด ๒
การสืบสวนหรือพิจารณาในเบื้องต้น

ข้อ ๙ เมื่อผู้อำนวยการได้รับรายงานตามข้อ ๗ หรือความปรากฏต่อผู้อำนวยการว่ามีการกล่าวหา หรือมีกรณีเป็นที่สงสัยพนักงานหรือลูกจ้างผู้ใดกระทำผิดวินัย ให้ผู้อำนวยการดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้โดยเร็ว

(๑) พิจารณาในเบื้องต้นว่า เป็นกรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่าผู้นั้นกระทำผิดวินัยหรือไม่

(๒) ดำเนินการสืบสวน หรือสั่งให้ดำเนินการสืบสวนโดยแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง หรือมอบหมายให้พนักงานดำเนินการสืบสวน และส่งรายงานเพื่อประกอบการพิจารณาว่า เป็นกรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่าผู้นั้นกระทำผิดวินัยหรือไม่

ในกรณีที่เห็นว่ามีมูลที่ควรกล่าวหาว่าพนักงานหรือลูกจ้างผู้ใดกระทำผิดวินัย หรือเป็นกรณีที่มีพยานหลักฐานในเบื้องต้นหรือเป็นกรณีหน่วยงานภายนอกกล่าวโทษและมีพยานหลักฐานในเบื้องต้นอยู่แล้ว และผู้อำนวยการพิจารณาแล้วเห็นว่ามีมูลที่ควรกล่าวหาว่าพนักงานหรือลูกจ้างผู้ใดกระทำผิดวินัย ให้ดำเนินตามข้อ ๑๑ ต่อไป

ข้อ ๑๐ ให้ถือว่ากรณีดังต่อไปนี้ เป็นกรณีที่ไม่มีมูลที่ควรกล่าวหาว่าพนักงานหรือลูกจ้างผู้ใดกระทำผิดวินัย

(๑) ข้อเท็จจริงหรือพฤติการณ์แวดล้อมและพยานหลักฐานไม่เพียงพอให้ทราบว่าพนักงานหรือลูกจ้างผู้ใดเป็นผู้กระทำผิดวินัย

(๒) ข้อเท็จจริงหรือพฤติการณ์แวดล้อมและพยานหลักฐานไม่เพียงพอที่จะทำให้เข้าใจได้ว่ามีการกระทำผิดวินัย หรือไม่เพียงพอที่จะดำเนินการสืบสวนสอบสวนต่อไปได้

(๓) พฤติการณ์แห่งการกระทำนั้นไม่เป็นความผิดทางวินัย

ข้อ ๑๑ ในกรณีที่ผู้อำนวยการพิจารณาแล้วเห็นว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่าพนักงานหรือลูกจ้างผู้ใดกระทำผิดวินัย ถ้าความผิดนั้นเป็นความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ให้ดำเนินการต่อไปตามหมวด ๓ หรือถ้าความผิดนั้นเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ดำเนินการต่อไปตามหมวด ๔ แต่ถ้าพิจารณาเห็นว่าเป็นกรณีไม่มีมูลที่ควรกล่าวหาว่าพนักงานหรือลูกจ้างผู้ใดกระทำผิดวินัย ให้ยุติเรื่อง

หมวด ๓
การดำเนินการในกรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง

ข้อ ๑๒ ในกรณีที่ผลการสืบสวนหรือพิจารณาตามข้อ ๑๑ ปรากฏว่าเป็นกรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่าพนักงานหรือลูกจ้างผู้ใดกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ให้ผู้อำนวยการดำเนินการต่อไปตามหมวดนี้ โดยจะแต่งตั้งหรือไม่แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนก็ได้ ทั้งนี้ ในกรณีที่มีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ให้ดำเนินการตาม

ข้อ ๑๗ ข้อ ๑๘ ข้อ ๑๙ และข้อ ๒๐ และในกรณีที่มีไม่แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ให้ดำเนินการสอบสวนตามข้อ ๑๘ โดยอนุโลม

ข้อ ๑๓ ในกรณีที่ผู้อำนวยการดำเนินการทางวินัยโดยไม่แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ต้องดำเนินการตามหมวดนี้ให้แล้วเสร็จโดยเร็ว ทั้งนี้ต้องไม่เกินสี่สิบห้าวันนับแต่วันที่พิจารณาเห็นว่ามีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ในกรณีที่ไม่สามารถดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในเวลาดังกล่าว ให้ผู้อำนวยการขยายเวลาได้ไม่เกินสิบห้าวัน โดยแสดงเหตุผลและความจำเป็นไว้ด้วย

ข้อ ๑๔ ในการดำเนินการตามข้อ ๑๓ ต้องแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาเป็นหนังสือให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ และต้องให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาได้ชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งข้อกล่าวหา

ในกรณีที่ผู้กล่าวหาไม่ชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาภายในระยะเวลาดังกล่าว ให้ถือว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ประสงค์จะชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา

ข้อ ๑๕ เมื่อผู้อำนวยการได้ดำเนินการตามข้อ ๑๓ และข้อ ๑๔ แล้วให้พิจารณาสั่งหรือดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่เห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้กระทำผิดวินัยตามข้อกล่าวหา ให้สั่งยุติเรื่อง

(๒) ในกรณีที่เห็นว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ให้สั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน หรือลดเงินเดือน ตามควรแก่กรณีให้เหมาะสมกับความผิด

(๓) ในกรณีที่เห็นว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยเล็กน้อยที่ได้กระทำความผิดเป็นครั้งแรกและมีเหตุอันควรงดโทษ จะงดโทษให้โดยให้ทำทัณฑ์บนเป็นหนังสือว่ากล่าวตักเตือนก็ได้

(๔) ในกรณีที่เห็นว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ดำเนินการตามหมวด ๔ ต่อไป

ข้อ ๑๖ ในกรณีที่ผู้อำนวยการมีคำสั่งยุติเรื่อง ลงโทษ หรืองดโทษแล้วแต่กรณี ให้ผู้อำนวยการหรือผู้ที่ผู้อำนวยการมอบหมายแจ้งคำสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ถูกลงโทษทราบโดยเร็ว โดยส่งสำเนาคำสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ถูกลงโทษไว้หนึ่งฉบับ และให้ผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ถูกลงโทษลงลายมือชื่อและวันที่รับทราบไว้เป็นหลักฐาน

ในกรณีผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ถูกลงโทษไม่ยอมลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่ง ถ้าได้ทำบันทึกลงวัน เดือน ปี เวลา และสถานที่ที่แจ้ง และลงลายมือชื่อผู้แจ้งพร้อมทั้งพยานรู้เห็นไว้เป็นหลักฐาน ให้ถือว่าผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ถูกลงโทษได้ทราบคำสั่งแล้ว โดยให้ถือว่าวันที่แจ้งนั้นเป็นวันรับทราบคำสั่ง

ในกรณีที่ไม่อาจส่งสำเนาคำสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ถูกลงโทษได้ตามวรรคสองหรือมีเหตุจำเป็นอื่นให้ส่งสำเนาคำสั่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้ผู้ถูกลงโทษหรือผู้ถูกกล่าวหา ณ ที่อยู่ของผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ถูกลงโทษซึ่งปรากฏตามหลักฐานของทางราชการที่ผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ถูกลงโทษได้แจ้งไว้ต่อสำนักงาน โดยให้ถือว่าผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ถูกลงโทษได้รับแจ้งเมื่อครบกำหนดเจ็ดวันนับแต่วันส่ง สำหรับกรณีส่งในประเทศ หรือเมื่อครบสิบห้าวันนับแต่วันส่ง สำหรับกรณีส่งไปยังต่างประเทศ

ในกรณีที่มีเหตุให้มีการเพิ่มโทษ ลดโทษ งดโทษ หรือยกโทษ ให้ผู้อำนวยการมีคำสั่งใหม่ โดยให้ยกเลิกคำสั่งลงโทษเดิม แล้วมีคำสั่งใหม่กรณีมีการเพิ่มโทษ ลดโทษ งดโทษ หรือยกโทษ แล้วแต่กรณี

ข้อ ๑๗ ในกรณีที่ผู้อำนวยการดำเนินการทางวินัยโดยแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ให้นำข้อ ๒๒ ข้อ ๒๓ ข้อ ๒๔ ข้อ ๒๕ ข้อ ๒๖ และข้อ ๒๗ มาใช้บังคับกับการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนและการคัดค้านคณะกรรมการสอบสวนโดยอนุโลม

ข้อ ๑๘ คณะกรรมการสอบสวนตามข้อ ๑๗ ต้องดำเนินการสอบสวน รวบรวมข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย และพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้อง แจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ รับฟังคำชี้แจงของผู้ถูกกล่าวหาและเก็บรวบรวมไว้ในสำนวนการสอบสวน และทำรายงานการสอบสวน พร้อมความเห็นเสนอผู้อำนวยการ ทั้งนี้ ต้องให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ประธานกรรมการสอบสวนรับทราบคำสั่ง

ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนมีเหตุผลและความจำเป็นที่ไม่อาจดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง ให้ประธานกรรมการสอบสวนรายงานต่อผู้อำนวยการเพื่อขอขยายเวลาตามความจำเป็นได้ครั้งละไม่เกินสิบห้าวัน แต่รวมกันแล้วต้องไม่เกินสองครั้ง ทั้งนี้ ผู้อำนวยการอาจขยายเวลาให้ตามที่เห็นสมควรโดยต้องแสดงเหตุผลไว้ด้วย หรือจะสั่งให้คณะกรรมการสอบสวนยุติการดำเนินการ และพิจารณาสั่งหรือดำเนินการตามข้อ ๑๕ ต่อไปก็ได้

ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่มาให้ถ้อยคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาหรือไม่ยื่นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาภายในเวลาที่คณะกรรมการสอบสวนกำหนด ให้ถือว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ประสงค์จะชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา

การทำรายงานการสอบสวนตามวรรคหนึ่ง ให้นำข้อ ๕๒ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๑๙ เมื่อผู้อำนวยการได้รับรายงานการสอบสวนและสำนวนการสอบสวนตามข้อ ๑๘ แล้ว ให้พิจารณาสั่งหรือดำเนินการตามข้อ ๑๕ หรือสั่งหรือดำเนินการในกรณีดังต่อไปนี้ ให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับรายงานการสอบสวนและสำนวนการสอบสวนจากคณะกรรมการสอบสวน

(๑) ในกรณีที่เห็นว่าควรรวบรวมข้อเท็จจริงหรือพยานหลักฐานเพิ่มเติม ให้กำหนดประเด็นหรือข้อสำคัญที่ต้องการให้คณะกรรมการสอบสวนทำการสอบสวนเพิ่มเติม

(๒) ในกรณีที่เห็นว่าการดำเนินการใดไม่ถูกต้อง ให้สั่งให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการให้ถูกต้องโดยเร็ว

ข้อ ๒๐ ให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการตามข้อ ๑๙ (๑) หรือ (๒) ให้แล้วเสร็จโดยเร็วนับแต่วันที่ผู้อำนวยการสั่งการให้ดำเนินการ และให้ผู้อำนวยการพิจารณาผลการสอบสวนเพิ่มเติมให้แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลาภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับรายงานการสอบสวนและสำนวนการสอบสวนเพิ่มเติมจากคณะกรรมการสอบสวน

หมวด ๔
การดำเนินการในกรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๒๑ ในกรณีที่ผลการสืบสวนหรือพิจารณาตามข้อ ๑๑ ปรากฏว่าเป็นกรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่าพนักงานหรือลูกจ้างผู้ใดกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ผู้อำนวยการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเพื่อดำเนินการสอบสวนต่อไป

ในกรณีที่เป็นการดำเนินการต่อเนื่องจากการดำเนินการตามข้อ ๑๕ (๔) ให้ผู้อำนวยการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนขึ้นใหม่เพื่อดำเนินการต่อไปตามหมวดนี้ ส่วนข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานในสำนวนการสอบสวนตามข้อ ๑๘ จะนำมาใช้ในการสอบสวนนี้หรือไม่เพียงใด ให้อยู่ในดุลพินิจของคณะกรรมการสอบสวน

ข้อ ๒๒ ให้ผู้อำนวยการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน จำนวนไม่น้อยกว่าสามคนแต่ไม่เกินห้าคน ประกอบด้วย ประธานกรรมการซึ่งแต่งตั้งจากพนักงานของสำนักงานที่ระดับตำแหน่งไม่ต่ำกว่าหรือเทียบได้ไม่ต่ำกว่าผู้ถูกกล่าวหา และกรรมการอย่างน้อยสองคนซึ่งแต่งตั้งจากพนักงานหรือบุคคลภายนอกที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญหรือมีประสบการณ์เกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยหรือประเด็นที่เป็นมูลเหตุให้มีการดำเนินการทางวินัย โดยกรรมการสอบสวนหนึ่งคนต้องเป็นผู้ได้รับปริญญาทางกฎหมายหรือได้รับการฝึกอบรมตามหลักสูตรการดำเนินการทางวินัย หรือมีประสบการณ์ด้านการดำเนินการทางวินัย

ให้กรรมการสอบสวนผู้ได้รับปริญญาทางกฎหมายหรือได้รับการฝึกอบรมตามหลักสูตรการดำเนินการทางวินัย หรือมีประสบการณ์ด้านการดำเนินการทางวินัยตามวรรคหนึ่ง ทำหน้าที่เลขานุการด้วย

เพื่อประโยชน์ในการสอบสวนจะให้มีผู้ช่วยเลขานุการที่แต่งตั้งจากพนักงานหรือลูกจ้างด้วยก็ได้ และให้นำข้อ ๒๓ ข้อ ๒๔ ข้อ ๒๕ และข้อ ๓๕ มาใช้บังคับกับผู้ช่วยเลขานุการโดยอนุโลม

ในกรณีมีการกล่าวหาว่าผู้อำนวยการกระทำผิดวินัยให้คณะกรรมการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนความผิดวินัยหรือคณะกรรมการสอบสวนความผิดวินัยอย่างร้ายแรงแล้วแต่กรณี โดยไม่ชักช้า ประกอบด้วย

(๑) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการซึ่งคณะกรรมการแต่งตั้ง เป็นประธาน

(๒) ผู้ทรงคุณวุฒิด้านบริหารงานบุคคลของคณะอนุกรรมการบริหารงานบุคคลจำนวน ๑ คน เป็นกรรมการ

(๓) ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกด้านกฎหมายจำนวน ๑ คน เป็นกรรมการ

(๔) พนักงานจำนวน ๑ คน เป็นเลขานุการ

เมื่อมีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนแล้ว แม้ภายหลังประธานกรรมการสอบสวนจะมีระดับตำแหน่งที่ต่ำกว่าหรือเทียบได้ต่ำกว่าผู้ถูกกล่าวหา ก็ไม่กระทบถึงการที่ได้รับแต่งตั้งเป็นประธานกรรมการสอบสวน

ข้อ ๒๓ ในกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงกรรมการสอบสวน ให้ดำเนินการโดยทำเป็นคำสั่ง และให้แจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบต่อไป

การเปลี่ยนแปลงกรรมการสอบสวนตามวรรคหนึ่ง ไม่กระทบกระเทือนถึงการสอบสวนที่ได้ดำเนินการไปแล้ว

ข้อ ๒๔ เมื่อได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนแล้ว ให้ผู้อำนวยการหรือผู้ที่ผู้อำนวยการมอบหมาย ดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) แจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบคำสั่งโดยเร็ว และให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อและวันที่รับทราบไว้เป็นหลักฐาน ในการนี้ ให้แจ้งระดับตำแหน่งของประธานกรรมการสอบสวน กรรมการ เลขานุการ และผู้ช่วยเลขานุการ (ถ้ามี) รวมทั้งสิทธิที่จะคัดค้านกรรมการสอบสวนไปพร้อมกัน และให้ส่งมอบสำเนาคำสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหาไว้หนึ่งฉบับด้วย ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ยอมลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่ง ถ้าได้ทำบันทึกลงวันเดือนปี เวลา และสถานที่ที่แจ้ง และลงลายมือชื่อผู้แจ้งพร้อมทั้งพยานรู้เห็นไว้เป็นหลักฐาน ให้ถือว่าผู้ถูกกล่าวหาได้ทราบคำสั่งแล้ว โดยให้ถือว่าวันที่แจ้งนั้นเป็นวันรับทราบคำสั่ง

การแจ้งตามวรรคหนึ่ง ให้แจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบโดยตรงก่อน แต่ถ้าไม่อาจแจ้งให้ทราบได้โดยตรงหรือมีเหตุจำเป็นอื่น ให้แจ้งเป็นหนังสือส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้ผู้ถูกกล่าวหา ณ ที่อยู่ซึ่งปรากฏตามหลักฐานของทางราชการที่ผู้ถูกกล่าวหาได้แจ้งไว้ต่อสำนักงาน

(๒) ส่งสำเนาคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนพร้อมทั้งเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่กล่าวหาให้ประธานกรรมการสอบสวนโดยเร็ว โดยให้ประธานกรรมการสอบสวนลงลายมือชื่อและวันเดือนปีที่ได้รับ และเก็บรวบรวมไว้ในสำนวนการสอบสวน และให้ผู้อำนวยการหรือผู้ที่ผู้อำนวยการมอบหมายส่งสำเนาคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนให้กรรมการทราบเป็นรายบุคคล

(๓) ส่งหลักฐานการรับทราบหรือถือว่าทราบคำสั่งของผู้ถูกกล่าวหาไปให้ประธานกรรมการสอบสวนเพื่อเก็บรวบรวมไว้ในสำนวนการสอบสวน

ข้อ ๒๕ กรรมการสอบสวน ต้องไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้

(๑) เป็นผู้กล่าวหาตามข้อ ๖

(๒) เป็นคู่หมั้นหรือคู่สมรสของผู้กล่าวหาตามข้อ ๖

(๓) เป็นญาติของผู้กล่าวหาตามข้อ ๖ โดยเป็นบุพการีหรือผู้สืบสันดานไม่ว่าชั้นใด ๆ หรือเป็นพี่น้อง หรือลูกพี่ลูกน้องนับได้เพียงภายในสามชั้น หรือเป็นญาติเกี่ยวพันทางแต่งงานนับได้เพียงสองชั้น

(๔) เป็นผู้มีสาเหตุโกรธเคืองกับผู้ถูกกล่าวหา หรือกับคู่หมั้นหรือคู่สมรสของผู้ถูกกล่าวหา

(๕) เป็นผู้มีประโยชน์ได้เสียในเรื่องสอบสวน

(๖) เป็นผู้รู้เห็นเหตุการณ์ในขณะกระทำผิดตามเรื่องที่กล่าวหา

(๗) เป็นผู้มีเหตุผลอื่นซึ่งมีสภาพร้ายแรงอันอาจทำให้การสอบสวนไม่เป็นกลางหรือเสียความเป็นธรรม

ในกรณีพบว่ากรรมการสอบมีลักษณะต้องห้ามตามวรรคหนึ่ง ผู้ถูกกล่าวหาสามารถคัดค้านการแต่งตั้งกรรมการสอบสวนผู้นั้นได้

ข้อ ๒๖ การคัดค้านกรรมการสอบสวนต้องทำเป็นหนังสือยื่นต่อผู้อำนวยการ ภายในเจ็ดวันนับแต่วันทราบหรือถือว่าทราบคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนหรือนับแต่วันที่ทราบว่ามีกรณีตามข้อ ๒๕ โดยหนังสือคัดค้านต้องแสดงข้อเท็จจริงหรือพฤติการณ์ที่เป็นเหตุแห่งการคัดค้านตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๒๕ หากเห็นว่าการคัดค้านไม่เป็นไปตามเงื่อนไขที่กำหนด ให้ผู้อำนวยการสั่งไม่รับคำคัดค้านนั้นและแจ้งให้ผู้คัดค้านทราบ

ในกรณีที่ผู้อำนวยการเห็นว่าการคัดค้านเป็นไปตามเงื่อนไขที่กำหนดตามวรรคหนึ่ง ให้ส่งสำเนาหนังสือคัดค้านไปให้ประธานกรรมการเพื่อทราบและเก็บรวบรวมไว้ในสำนวนการสอบสวน รวมทั้งแจ้งให้ผู้ถูกคัดค้านทราบ โดยให้ผู้ถูกคัดค้านลงลายมือชื่อและวันที่ที่ได้รับแจ้งไว้เป็นหลักฐาน และให้หยุดปฏิบัติหน้าที่กรรมการสอบสวนตั้งแต่วันที่ได้รับแจ้งนั้น ทั้งนี้ ต้องให้โอกาสผู้ถูกคัดค้านได้ชี้แจงเป็นหนังสือต่อผู้อำนวยการภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ผู้ถูกคัดค้านได้ลงลายมือชื่อและวันที่ที่ได้รับแจ้งไว้เป็นหลักฐาน

ในกรณีได้ดำเนินการตามวรรคสองแล้ว ให้ผู้อำนวยการพิจารณาสั่งการอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่เห็นว่าคำคัดค้านรับฟังได้ ให้สั่งให้ผู้ถูกคัดค้านพ้นจากหน้าที่ในการเป็นกรรมการสอบสวนโดยผู้อำนวยการจะแต่งตั้งผู้อื่นเป็นกรรมการสอบสวนแทนผู้ถูกคัดค้านหรือไม่ก็ได้ เว้นแต่กรรมการสอบสวนที่เหลืออยู่มีจำนวนน้อยกว่าสามคน ต้องแต่งตั้งผู้อื่นเพื่อเป็นกรรมการสอบสวนแทนผู้ถูกคัดค้าน และให้นำข้อ ๒๓ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

(๒) ในกรณีที่เห็นว่าคำคัดค้านไม่อาจรับฟังได้ ให้สั่งยกคำคัดค้าน และมีหนังสือแจ้งให้ผู้คัดค้านผู้ถูกคัดค้าน และประธานกรรมการทราบโดยเร็ว ทั้งนี้ คำสั่งให้ยกคำคัดค้านให้ถือเป็นที่สุด

ผู้อำนวยการต้องพิจารณาและสั่งการตามวรรคสามให้แล้วเสร็จภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับคำคัดค้าน ถ้ามิได้สั่งการภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ผู้ถูกคัดค้านนั้นพ้นจากการเป็นกรรมการสอบสวนนับแต่วันพ้นกำหนดเวลาดังกล่าว และให้ดำเนินการตาม (๑) ต่อไป

ข้อ ๒๗ ในกรณีที่กรรมการสอบสวนผู้ใดเห็นว่าตนเองเข้าลักษณะตามข้อ ๒๕ ให้กรรมการสอบสวนผู้นั้นแจ้ง ให้ผู้อำนวยการทราบโดยเร็ว และให้ผู้อำนวยการพิจารณาสั่งการตามข้อ ๒๖ โดยอนุโลมต่อไป

ข้อ ๒๘ คณะกรรมการสอบสวนมีหน้าที่สอบสวนและพิจารณาตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาที่กำหนดในระเบียบนี้ เพื่อแสวงหาข้อเท็จจริงในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่กล่าวหาเท่าที่จำเป็นเพื่อประกอบการพิจารณา และดูแลให้เกิดความยุติธรรมตลอดกระบวนการสอบสวน และจัดทำรายงานการประชุมของคณะกรรมการสอบสวนไว้ทุกครั้งด้วย

ในการสอบสวนและพิจารณา ห้ามมิให้มีบุคคลอื่นอยู่หรือร่วมด้วย เว้นแต่เป็นการสอบปากคำตามข้อ ๓๔

ข้อ ๒๙ เมื่อประธานกรรมการสอบสวนได้รับเรื่องตามข้อ ๒๔ (๒) และ (๓) ครบถ้วนแล้ว ให้ประธานกรรมการสอบสวนจัดให้มีการประชุมคณะกรรมการสอบสวนภายใน ๗ วัน เพื่อกำหนดประเด็นและวางแนวทางการสอบสวนและการรวบรวมพยานหลักฐาน

ข้อ ๓๐ เมื่อได้วางแนวทางการสอบสวนและการรวบรวมพยานหลักฐานตามข้อ ๒๙ แล้ว ให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) รวบรวมข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย และพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้อง

(๒) แจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ

(๓) ให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาได้ชี้แจงแสดงพยานหลักฐานเพื่อแก้ข้อกล่าวหา

(๔) พิจารณาทำความเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่สอบสวน

(๕) ทำรายงานการสอบสวนพร้อมความเห็นเสนอต่อผู้อำนวยการ

ข้อ ๓๑ ให้คณะกรรมการสอบสวนรวบรวมพยานหลักฐานทั้งปวงที่เห็นว่าเป็นประโยชน์แก่การสอบสวน โดยไม่รับฟังแต่เพียงข้ออ้างหรือพยานหลักฐานของผู้กล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวหาเท่านั้น

ในกรณีที่ปรากฏว่ามีข้อเท็จจริงใดที่กล่าวอ้างหรือพาดพิงถึงบุคคล เอกสาร หรือวัตถุใดที่จะเป็นประโยชน์แก่การสอบสวน ให้คณะกรรมการสอบสวนทำการสอบสวนและรวบรวมพยานหลักฐานนั้นไว้ให้ครบถ้วน ถ้าไม่อาจเข้าถึงหรือได้มาซึ่งพยานหลักฐานดังกล่าว ให้บันทึกเหตุนั้นไว้ด้วย

ข้อ ๓๒ ในการสอบปากคำผู้ถูกกล่าวหาหรือพยานให้สอบปากคำคราวละหนึ่งคน และในการสอบปากคำพยาน ต้องแจ้งให้พยานทราบว่ากรรมการสอบสวนมีฐานะเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา การให้ถ้อยคำอันเป็นเท็จอาจเป็นความผิดตามกฎหมาย

การสอบปากคำตามวรรคหนึ่ง ต้องมีกรรมการสอบสวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการสอบสวนทั้งหมดจึงจะทำการสอบปากคำได้ แต่ในกรณีที่กึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการสอบสวนทั้งหมดมีมากกว่าสามคน ประธานกรรมการสอบสวนจะให้กรรมการสอบสวนไม่น้อยกว่าสามคนนั้นทำการสอบปากคำก็ได้

ข้อ ๓๓ การสอบปากคำตามข้อ ๓๒ ต้องมีการบันทึกถ้อยคำของผู้ให้ถ้อยคำเป็นหนังสือ แล้วอ่านให้ผู้ให้ถ้อยคำฟังหรือให้ผู้ให้ถ้อยคำอ่านเองก็ได้ แล้วให้ผู้ให้ถ้อยคำ ผู้บันทึกถ้อยคำ และกรรมการสอบสวนซึ่งอยู่ร่วมในการสอบปากคำลงลายมือชื่อในบันทึกถ้อยคำนั้นไว้เป็นหลักฐาน ในกรณีที่บันทึกถ้อยคำใดมีหลายหน้า ให้ผู้ให้ถ้อยคำและกรรมการสอบสวนซึ่งอยู่ร่วมในการสอบปากคำหนึ่งคนลงลายมือชื่อกำกับไว้ในบันทึกถ้อยคำทุกหน้า

ในการบันทึกถ้อยคำ ห้ามมิให้ขูด ลบ หรือบันทึกข้อความทับข้อความที่ได้บันทึกไว้ในบันทึกถ้อยคำแล้ว ถ้าจะต้องแก้ไขหรือเพิ่มเติมข้อความที่บันทึกไว้ ให้ใช้วิธีขีดฆ่าข้อความเดิมและ/หรือตกเติมข้อความใหม่ แล้วให้ผู้ให้ถ้อยคำและกรรมการสอบสวนซึ่งอยู่ร่วมในการสอบปากกาคำหนึ่งคนลงลายมือชื่อกำกับไว้ตรงที่มีการแก้ไขเพิ่มเติมนั้นทุกแห่ง

ในกรณีที่ผู้ให้ถ้อยคำไม่ยอมลงลายมือชื่อ ให้บันทึกเหตุที่ไม่ลงลายมือชื่อนั้นไว้ในบันทึกถ้อยคำด้วย

ในกรณีที่ผู้ให้ถ้อยคำไม่สามารถลงลายมือชื่อได้ ให้ใช้วิธีการประทับลายนิ้วมือ และให้มีพยานลงลายมือชื่อสองคน ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

ข้อ ๓๔ ในการสอบปากคำ ห้ามมิให้บุคคลอื่นอยู่ในที่สอบปากคำ เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการสอบสวนเพื่อประโยชน์ในการสอบสวน หรือเป็นทนายความหรือที่ปรึกษาของผู้ถูกกล่าวหาตามจำนวนที่คณะกรรมการสอบสวนเห็นสมควร

ข้อ ๓๕ ห้ามมิให้กรรมการสอบสวนทำหรือจัดให้ทำการใด ๆ ซึ่งเป็นการให้คำมั่นสัญญา บังคับขู่เข็ญ หลอกลวง หรือกระทำโดยมิชอบไม่ว่าด้วยประการใดเพื่อจูงใจให้ผู้ถูกกล่าวหาหรือพยานให้ถ้อยคำหรือไม่ให้ถ้อยคำ

ข้อ ๓๖ การนำเอกสารหรือวัตถุมาใช้เป็นพยานหลักฐานในสำนวนการสอบสวน ให้คณะกรรมการสอบสวนจัดให้มีการบันทึกไว้ด้วยว่าได้มาอย่างไร จากผู้ใด และเมื่อใด

เอกสารที่ใช้เป็นพยานหลักฐานในสำนวนการสอบสวนให้ใช้ต้นฉบับ แต่ถ้าเป็นสำเนาเอกสารราชการที่มีพนักงานผู้มีหน้าที่รับผิดชอบรับรองว่าเป็นสำเนาถูกต้องก็ให้นำมาใช้ได้

ในกรณีที่ไม่สามารถหาต้นฉบับเอกสารได้เพราะสูญหายหรือถูกทำลายหรือโดยเหตุประการอื่น หรือผู้ถูกกล่าวหามิได้คัดค้านการนำเอกสารนั้นมาใช้ในการสอบสวน คณะกรรมการสอบสวนจะสืบจากสำเนาเอกสารหรือพยานบุคคลแทนก็ได้

ข้อ ๓๗ ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนเรียกบุคคลใดมาเป็นพยานเพื่อชี้แจงหรือให้ถ้อยคำตามวัน เวลา และสถานที่ที่กำหนดแล้ว แต่บุคคลนั้นไม่มาหรือมาแต่ไม่ชี้แจงหรือไม่ให้ถ้อยคำ หรือในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนไม่อาจเรียกบุคคลใดมาชี้แจงหรือให้ถ้อยคำได้ภายในเวลาอันสมควร คณะกรรมการสอบสวนจะไม่สอบสวนบุคคลนั้นก็ได้ แต่ต้องบันทึกเหตุนั้นไว้ในรายงานการประชุมและในรายงานการสอบสวนด้วย

ข้อ ๓๘ เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้รวบรวมข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย และพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้อง ตามข้อ ๓๐ (๑) แล้วให้มีการประชุมคณะกรรมการสอบสวนเพื่อพิจารณาทำความเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยในเรื่องที่สอบสวนหรือไม่ ถ้าคณะกรรมการสอบสวนพิจารณาเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้กระทำผิดวินัยในเรื่องที่สอบสวน ให้รายงานการสอบสวนพร้อมความเห็นเสนอต่อผู้อำนวยการ แต่ถ้าคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าจากข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย รวมทั้งพยานหลักฐานที่รวบรวมได้เพียงพอที่จะรับฟังได้ว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยในเรื่องที่สอบสวนให้แจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ

การประชุมตามวรรคหนึ่ง ต้องมีกรรมการสอบสวนมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง และต้องมีจำนวนไม่น้อยกว่าสามคนของจำนวนกรรมการสอบสวนทั้งหมด

ข้อ ๓๙ ในกรณีที่มีคำพิพากษาถึงที่สุดว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำผิดหรือต้องรับผิดในคดีเกี่ยวกับเรื่องที่สอบสวน ถ้าคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าข้อเท็จจริงที่ปรากฏตามคำพิพากษาถึงที่สุดนั้นได้ความประจักษ์ชัดอยู่แล้วว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดตามข้อกล่าวหา คณะกรรมการสอบสวนจะนำเอาคำพิพากษาถึงที่สุดนั้นมาใช้เป็นพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาโดยต้องไม่ต้องรวบรวมพยานหลักฐานอื่นก็ได้ แต่ต้องแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปข้อเท็จจริงที่ปรากฏตามคำพิพากษาถึงที่สุดนั้น เพื่อใช้เป็นพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบด้วย

ข้อ ๔๐ การแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา ให้ทำเป็นบันทึกระบุข้อเท็จจริงและพฤติการณ์ของผู้ถูกกล่าวหาว่าได้กระทำการใด เมื่อใด อย่างไร เป็นความผิดวินัยในกรณีใดและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา โดยจะระบุชื่อพยานด้วยหรือไม่ก็ได้ รวมทั้งชี้แจ้งให้ทราบสิทธิของผู้ถูกกล่าวหาที่จะให้ถ้อยคำหรือยื่นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาเป็นหนังสือ และสิทธิที่จะแสดงพยานหลักฐานหรือขอให้เรียกพยานหลักฐานได้

ในกรณีที่กรรมการสอบสวนผู้ใดมีข้อสังเกตเกี่ยวกับการแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาตามวรรคหนึ่ง ให้กรรมการผู้นั้นทำบันทึกข้อสังเกตความเห็นของตนและแจ้งให้ประธานกรรมการทราบเพื่อรวบรวมไว้ในสำนวน

ข้อ ๔๑ เมื่อได้จัดทำบันทึกตามข้อ ๔๐ แล้ว ให้คณะกรรมการสอบสวนมีหนังสือเรียกผู้ถูกกล่าวหามาพบตามวัน เวลา และสถานที่ที่คณะกรรมการสอบสวนกำหนด เพื่อแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ

เมื่อผู้ถูกกล่าวหาได้มาพบคณะกรรมการสอบสวนแล้ว ให้คณะกรรมการสอบสวนแจ้งข้อกล่าวหาพร้อมทั้งอธิบายข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ และให้ผู้ถูกกล่าวหารับทราบข้อกล่าวหาโดยลงลายมือชื่อพร้อมทั้งวันเดือนปีในบันทึกนั้น แล้วมอบบันทึกนั้นให้แก่ผู้ถูกกล่าวหาหนึ่งฉบับ และอีกหนึ่งฉบับเก็บไว้ในสำนวนการสอบสวน

ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ยอมลงลายมือชื่อในบันทึกเพื่อรับทราบข้อกล่าวหา ให้คณะกรรมการสอบสวนบันทึกข้อเท็จจริงและพฤติการณ์ดังกล่าวไว้ในบันทึกนั้น ในกรณีเช่นนี้ ให้ถือว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้รับทราบข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานตั้งแต่วันที่มาพบคณะกรรมการสอบสวนแล้ว และให้มอบบันทึกนั้นให้ผู้ถูกกล่าวหาหนึ่งฉบับ และอีกหนึ่งฉบับเก็บไว้ในสำนวนการสอบสวน แต่ถ้าผู้ถูกกล่าวหาไม่ยอมรับบันทึกดังกล่าว ให้คณะกรรมการสอบสวนบันทึกข้อเท็จจริงและพฤติการณ์ดังกล่าวนั้นไว้ และดำเนินการต่อไป

ข้อ ๔๒ เมื่อได้แจ้งข้อกล่าวหาและผู้ถูกกล่าวหาได้รับทราบตามข้อ ๔๑ แล้ว ให้คณะกรรมการสอบสวนแจ้งกำหนดวัน เวลา สถานที่ และวิธีการที่จะให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาในวันที่มาพบคณะกรรมการสอบสวน

ในการสอบสวนให้คณะกรรมการสอบสวนถามผู้ถูกกล่าวหาด้วยว่าได้กระทำผิดตามข้อกล่าวหาหรือไม่ อย่างไร เพราะเหตุใด

ทั้งนี้ การดำเนินการตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง คณะกรรมการสอบสวนอาจดำเนินการไปในคราวเดียวกันกับการดำเนินการตามข้อ ๔๑ ก็ได้

ข้อ ๔๓ ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่มาพบตามที่กำหนดในข้อ ๔๑ ให้ส่งบันทึกตามข้อ ๔๐ จำนวนหนึ่งฉบับทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้ผู้ถูกกล่าวหา ณ ที่อยู่ซึ่งปรากฏตามหลักฐานของทางราชการที่พนักงานหรือลูกจ้างได้แจ้งไว้ต่อสำนักงาน โดยให้ถือว่าผู้ถูกกล่าวหาได้รับแจ้งเมื่อครบกำหนดสิบห้าวันนับแต่วันส่งสำหรับกรณีส่งภายในประเทศ หรือเมื่อครบสามสิบวันนับแต่วันส่ง สำหรับกรณีส่งไปยังต่างประเทศ

ให้คณะกรรมการสอบสวนส่งบันทึกแจ้งข้อกล่าวหาตามวรรคหนึ่ง พร้อมหนังสือกำหนดวัน เวลา สถานที่ และวิธีการที่จะให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาและชี้แจงว่าได้กระทำผิดตามข้อกล่าวหาหรือไม่อย่างไร เพราะเหตุใด

ข้อ ๔๔ ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่อาจชี้แจงข้อกล่าวหาได้ตามวัน เวลา สถานที่ และวิธีการที่กำหนดตามข้อ ๔๒ หรือข้อ ๔๓ โดยอ้างเหตุผลหรือความจำเป็น หรือในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนเห็นว่ามีเหตุจำเป็น คณะกรรมการสอบสวนอาจกำหนดวัน เวลา สถานที่ หรือวิธีการเสียใหม่เพื่อประโยชน์แห่งความเป็นธรรมก็ได้

ข้อ ๔๕ ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหารับสารภาพว่าได้กระทำผิดทุกข้อกล่าวหาหรือตามข้อกล่าวหาใด ให้คณะกรรมการสอบสวนบันทึกการรับสารภาพตามข้อกล่าวหานั้นไว้เป็นหนังสือ และให้ดำเนินการต่อไปตามข้อ ๕๖ หรือข้อ ๕๗ แล้วแต่กรณี

ข้อ ๔๖ ในกรณีผู้ถูกกล่าวหาไม่มาให้ถ้อยคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาหรือไม่ยื่นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาเป็นหนังสือภายในเวลาที่กำหนดตามข้อ ๔๒ และข้อ ๔๓ ให้ถือว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ประสงค์จะชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา เว้นแต่คณะกรรมการสอบสวนจะเห็นสมควรดำเนินการเป็นอย่างอื่นเพื่อประโยชน์แห่งความเป็นธรรม

ข้อ ๔๗ ในกรณีที่ปรากฏพยานหลักฐานเพิ่มเติมหลังจากที่คณะกรรมการสอบสวนได้แจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาในเรื่องที่สอบสวนแล้ว ถ้าคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าพยานหลักฐานที่เพิ่มเติมนั้นมีน้ำหนักสนับสนุนข้อกล่าวหา ให้แจ้งสรุปผลพยานหลักฐานเพิ่มเติมนั้นให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ แต่ถ้าเห็นว่าพยานหลักฐานเพิ่มเติมนั้นมีผลทำให้ข้อกล่าวหาในเรื่องที่สอบสวนนั้นเปลี่ยนแปลงไปหรือต้องเพิ่มข้อกล่าวหา ให้กำหนดข้อกล่าวหาใหม่หรือกำหนดข้อกล่าวหาเพิ่มเติมแล้วแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหานั้นให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ ทั้งนี้ ให้นำความในข้อ ๔๐ ข้อ ๔๑ ข้อ ๔๒ ข้อ ๔๓ ข้อ ๔๔ และข้อ ๔๖ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๔๘ ในการสอบสวน ถ้าคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่ามีพยานหลักฐานที่ควรกล่าวหาว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยในเรื่องอื่นด้วย ให้ประธานกรรมการสอบสวนรายงานต่อผู้อำนวยการเพื่อดำเนินการต่อไป

เมื่อผู้อำนวยการได้รับรายงานตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้พิจารณาดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) ถ้าเห็นว่ากรณีไม่มีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยในเรื่องอื่นด้วย ให้ยุติไม่ต้องดำเนินการทางวินัยสำหรับเรื่องอื่นนั้น

(๒) ถ้าเห็นว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยในเรื่องอื่นด้วย ให้ดำเนินการทางวินัยในเรื่องอื่นนั้นด้วยตามระเบียบนี้ ในกรณีที่การกระทำผิดวินัยในเรื่องอื่นนั้นเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง จะแต่งตั้งให้คณะกรรมการสอบสวนคณะเดิมหรือจะแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนคณะใหม่เพื่อดำเนินการสอบสวนและพิจารณาในเรื่องอื่นนั้นก็ได้

ข้อ ๔๙ ในกรณีที่การสอบสวนพาดพิงไปถึงพนักงานหรือลูกจ้างผู้อื่น ถ้าคณะกรรมการสอบสวนพิจารณาเห็นว่าผู้นั้นมีส่วนร่วมกระทำการในเรื่องที่สอบสวนนั้นด้วย ให้คณะกรรมการสอบสวนรายงานต่อผู้อำนวยการโดยเร็วเพื่อพิจารณาดำเนินการตามระเบียบนี้ต่อไป

ในกรณีที่การสอบสวนพาดพิงไปถึงพนักงานของรัฐอื่นหรือบุคคลอื่น ถ้าคณะกรรมการสอบสวนพิจารณาเห็นว่าผู้นั้นมีส่วนร่วมกระทำการในเรื่องที่สอบสวนนั้นด้วย ให้คณะกรรมการสอบสวนรายงานต่อผู้อำนวยการโดยเร็วเพื่อพิจารณาตามที่เห็นสมควรต่อไป

ข้อ ๕๐ ในกรณีที่ผู้อำนวยการเห็นว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่าพนักงานหรือลูกจ้างผู้อื่นร่วมกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงในเรื่องที่สอบสวนตามข้อ ๔๙ วรรคหนึ่ง ให้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเพื่อทำการสอบสวนผู้นั้น โดยจะแต่งตั้งให้คณะกรรมการสอบสวนคณะเดิมหรือจะแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนคณะใหม่เพื่อดำเนินการสอบสวนและพิจารณาก็ได้

พยานหลักฐานที่ได้จากการสอบสวนในเรื่องที่สอบสวนเดิม คณะกรรมการสอบสวนจะใช้ประกอบการพิจารณาดำเนินการทางวินัยแก่บุคคลตามวรรคหนึ่งได้ต่อเมื่อได้แจ้งให้ผู้นั้นทราบและให้โอกาสผู้นั้นได้ใช้สิทธิตามระเบียบนี้แล้ว

ข้อ ๕๑ เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้แจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ และได้ให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาชี้แจ้งแก้ข้อกล่าวหา ตลอดจนได้รวบรวมพยานหลักฐานเพียงพอที่จะพิจารณาได้แล้ว ให้คณะกรรมการสอบสวนจัดประชุมเพื่อพิจารณาทำความเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่สอบสวน

ในการพิจารณาทำความเห็นตามวรรคหนึ่ง คณะกรรมการสอบสวนต้องพิจารณาทั้งข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย และพิจารณามีมติในเรื่องที่สอบสวนให้ครบทุกข้อกล่าวหาและทุกประเด็น ว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยในเรื่องที่สอบสวนหรือไม่ ถ้าเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำผิดวินัย ต้องพิจารณาให้ได้ความด้วยว่าเป็นความผิดวินัยกรณีใด ตามข้อใด ควรได้รับโทษสถานใด และมีเหตุอันควรลดหย่อนหรือไม่ เพียงใด

ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าผลการสอบสวนยังไม่ได้ความแน่ชัดพอที่จะลงโทษเพราะกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง แต่เห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาหย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ บกพร่องในหน้าที่ ประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ หรือมีมลทินหรือมัวหมองในกรณีที่ถูกสอบสวน ถ้าให้ผู้นั้นปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจะเป็นการเสียหายแก่สำนักงาน ให้ทำความเห็นเสนอไว้ในรายงานการสอบสวนด้วย

การประชุมเพื่อพิจารณาทำความเห็นตามข้อนี้ ต้องมีกรรมการสอบสวนมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง และต้องมีจำนวนไม่น้อยกว่าสามคนของจำนวนกรรมการสอบสวนทั้งหมด

ข้อ ๕๒ เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้ดำเนินการตามข้อ ๕๑ แล้ว ให้จัดทำรายงานการสอบสวนเสนอต่อผู้อำนวยการ โดยให้เสนอไปพร้อมสำนวนการสอบสวน

รายงานการสอบสวนตามวรรคหนึ่ง อย่างน้อยต้องประกอบด้วยเรื่องที่สอบสวน ข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ข้อกล่าวหา พยานหลักฐานที่สนับสนุนหรือหักล้างข้อกล่าวหา ประเด็นที่ต้องพิจารณา ความเห็นของคณะกรรมการสอบสวนตามข้อ ๕๑ วรรคสอง และวรรคสาม และลายมือชื่อกรรมการสอบสวน

ทุกคน รวมทั้งให้ประธานกรรมการสอบสวนลงลายมือชื่อกำกับไว้ในรายงานการสอบสวนหน้าอื่นด้วยทุกหน้า ในกรณีที่กรรมการสอบสวนคนใดมีเหตุจำเป็นไม่อาจลงลายมือชื่อได้ ให้ประธานกรรมการสอบสวนบันทึกเหตุจำเป็นดังกล่าวไว้ด้วย

ในกรณีที่กรรมการสอบสวนผู้ใดมีความแย้ง ให้แสดงชื่อและสรุปความเห็นแย้งของผู้นั้นไว้ในรายงานการสอบสวนด้วย ทั้งนี้ ผู้มีความเห็นแย้งนั้นจะทำบันทึกรายละเอียดความเห็นแย้งและลงลายมือชื่อของตนแนบไว้กับรายงานการสอบสวนด้วยก็ได้

ข้อ ๕๓ ให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการสอบสวนและจัดทำรายงานการสอบสวนพร้อมทั้งสำนวนการสอบสวนเสนอต่อผู้อำนวยการให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่มีการประชุมคณะกรรมการสอบสวนครั้งแรกตามข้อ ๒๙

ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนมีเหตุและความจำเป็นไม่อาจดำเนินการให้แล้วเสร็จได้ภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง ให้ประธานกรรมการสอบสวนรายงานต่อผู้อำนวยการเพื่อขอขยายเวลาสอบสวนตามความจำเป็น และให้ผู้อำนวยการพิจารณาขยายเวลาได้ครั้งละไม่เกินหกสิบวัน ในกรณีที่ได้มีการขยายเวลาจนทำให้การสอบสวนดำเนินการเกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ประธานกรรมการสอบสวนได้รับทราบคำสั่งแต่งตั้งให้ผู้อำนวยการรายงานให้คณะอนุกรรมการบริหารงานบุคคลทราบ เพื่อติดตามเร่งรัดให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จโดยเร็วต่อไป

ข้อ ๕๔ เมื่อผู้อำนวยการได้รับรายงานการสอบสวนและสำนวนการสอบสวนแล้ว ให้พิจารณาตรวจสอบความถูกต้องของการสอบสวนให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับรายงานการสอบสวนและสำนวนการสอบสวนจากคณะกรรมการสอบสวน ถ้าเห็นว่าการสอบสวนถูกต้องครบถ้วนแล้ว ให้ดำเนินการตามข้อ ๕๕ แต่ถ้าเห็นว่าการสอบสวนยังไม่ถูกต้องหรือครบถ้วน ก็ให้สั่งหรือดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่เห็นว่ายังไม่มีการแจ้งข้อกล่าวหาหรือการแจ้งข้อกล่าวหายังไม่ครบถ้วน ให้สั่งให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการแจ้งข้อกล่าวหาหรือแจ้งข้อกล่าวหาให้ครบถ้วนโดยเร็ว

(๒) ในกรณีที่เห็นว่าควรรวบรวมข้อเท็จจริงหรือพยานหลักฐานเพิ่มเติม ให้กำหนดประเด็นหรือข้อสำคัญที่ต้องการให้คณะกรรมการสอบสวนทำการสอบสวนเพิ่มเติมโดยไม่ต้องทำความเห็น

(๓) ในกรณีที่เห็นว่าการดำเนินการใดไม่ถูกต้อง ให้สั่งให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการให้ถูกต้องโดยเร็ว

ข้อ ๕๕ เมื่อผู้อำนวยการเห็นว่าการสอบสวนถูกต้องครบถ้วนแล้ว ให้พิจารณามีความเห็นเพื่อสั่งหรือดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับรายงานการสอบสวนและสำนวนการสอบสวน ดังนี้

(๑) ในกรณีที่เห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้กระทำผิดวินัยให้สั่งยุติเรื่อง

(๒) ในกรณีที่เห็นว่าถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ให้พิจารณาให้สั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน หรือลดเงินเดือน ตามควรแก่กรณีให้เหมาะสมกับความผิด

(๓) ในกรณีที่เห็นว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้พิจารณาให้สั่งลงโทษเลิกจ้างหรือไล่ออก ตามควรแก่กรณีให้เหมาะสมกับความผิด

เมื่อได้มีคำสั่งยุติเรื่อง หรือลงโทษแล้ว ให้ผู้อำนวยการหรือผู้ที่ผู้อำนวยการมอบหมาย ดำเนินการแจ้งคำสั่งให้ผู้ถูกลงโทษ หรือผู้ถูกกล่าวหาทราบโดยเร็ว และให้ผู้ถูกลงโทษหรือผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อและวันที่รับทราบไว้เป็นหลักฐานและให้มอบสำเนาคำสั่งให้ผู้ถูกลงโทษหรือผู้ถูกกล่าวหาไว้หนึ่งฉบับด้วย ถ้าผู้ถูกลงโทษหรือผู้ถูกกล่าวหาไม่ยอมลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่ง เมื่อได้ทำบันทึกลงวันที่และสถานที่ที่แจ้งและลงลายมือชื่อผู้แจ้งพร้อมทั้งพยานรู้เห็นไว้เป็นหลักฐานแล้ว ให้ถือวันที่แจ้งนั้นเป็นวันรับทราบ

ในกรณีที่มีเหตุให้มีการเพิ่มโทษ ลดโทษ งดโทษ หรือยกโทษ ให้ผู้อำนวยการมีคำสั่งใหม่ โดยให้สั่งยกเลิกคำสั่งลงโทษเดิม

ในกรณีที่ไม่อาจแจ้งให้ทราบตามวรรคสองหรือวรรคสามได้หรือมีเหตุจำเป็นอื่น ให้ส่งสำเนาคำสั่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้ผู้ถูกลงโทษหรือผู้ถูกกล่าวหา ณ ที่อยู่ของผู้ถูกลงโทษหรือผู้ถูกกล่าวหาซึ่งปรากฏตามหลักฐานของทางราชการที่พนักงานหรือลูกจ้างได้แจ้งไว้ต่อสำนักงาน โดยให้ถือว่าผู้ถูกลงโทษหรือผู้ถูกกล่าวหาได้รับแจ้งเมื่อครบกำหนดเจ็ดวันนับแต่วันส่ง สำหรับกรณีส่งในประเทศ หรือเมื่อครบสิบห้าวันนับแต่วันส่ง สำหรับกรณีส่งไปยังต่างประเทศ

หมวด ๕
กรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง

ข้อ ๕๖ พนักงานหรือลูกจ้างผู้ใดกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง และได้รับสารภาพเป็นหนังสือต่อผู้บังคับบัญชา หรือได้ให้ถ้อยคำรับสารภาพและได้มีการบันทึกถ้อยคำรับสารภาพเป็นหนังสือ หรือมีหนังสือรับสารภาพต่อผู้มีหน้าที่สืบสวนหรือคณะกรรมการสอบสวนตามระเบียบนี้ ถือเป็นกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง ผู้อำนวยการจะพิจารณาดำเนินการทางวินัยโดยไม่ต้องสอบสวนหรืองดการสอบสวนก็ได้

ข้อ ๕๗ พนักงานหรือลูกจ้างผู้ใดกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงในกรณีดังต่อไปนี้ ถือเป็นกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง ผู้อำนวยการจะดำเนินการทางวินัยโดยไม่ต้องสอบสวนหรืองดการสอบสวนก็ได้

(๑) ละทิ้งหน้าที่ติดต่อในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินสิบห้าวัน และผู้อำนวยการได้ดำเนินการหรือสั่งให้ดำเนินการสืบสวนแล้วเห็นว่าไม่มีเหตุผลอันสมควร หรือมีพฤติการณ์อันแสดงถึงความจงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบหรือข้อบังคับของสำนักงาน

(๒) กระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุก หรือโทษที่หนักกว่าจำคุก โดยคำพิพากษาถึงที่สุด เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๓) กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงและได้รับสารภาพเป็นหนังสือต่อผู้บังคับบัญชา หรือได้ให้ถ้อยคำรับสารภาพและได้มีการบันทึกถ้อยคำสารภาพเป็นหนังสือ หรือมีหนังสือรับสารภาพต่อผู้มีหน้าที่สืบสวนหรือคณะกรรมการสอบสวนตามระเบียบนี้

หมวด ๖
การสั่งพักงานและการสั่งให้ออกจากงานไว้ก่อน

ข้อ ๕๘ เมื่อพนักงานหรือลูกจ้างผู้ใดมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงจนถูกตั้งคณะกรรมการสอบสวน หรือถูกฟ้องคดีอาญา หรือเป็นผู้ต้องหาว่ากระทำความผิดอาญา เว้นแต่เป็นความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ ผู้อำนวยการจะสั่งให้ผู้นั้นพักงานได้ก็ต่อเมื่อมีเหตุอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

(๑) ผู้นั้นถูกตั้งกรรมการสอบสวน และผู้อำนวยการพิจารณาแล้วเห็นว่าถ้าผู้นั้นยังคงปฏิบัติหน้าที่ต่อไปอาจเกิดการเสียหายแก่สำนักงาน

(๒) ผู้นั้นถูกฟ้องคดีอาญา หรือเป็นผู้ต้องหาว่ากระทำความผิดอาญาในเรื่องเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่หรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต หรือเกี่ยวกับความประพฤติหรือพฤติการณ์อันไม่น่าไว้วางใจโดยพนักงานอัยการมิได้รับเป็นทนายแก้ต่างให้ และผู้อำนวยการพิจารณาเห็นว่าถ้าผู้นั้นยังคงปฏิบัติหน้าที่ต่อไปอาจเกิดการเสียหายแก่สำนักงาน

(๓) ผู้นั้นมีพฤติการณ์ที่แสดงว่าถ้าคงปฏิบัติหน้าที่ อาจเป็นอุปสรรคต่อการสอบสวนพิจารณาหรืออาจก่อให้เกิดความไม่สงบเรียบร้อยขึ้น

(๔) ผู้นั้นอยู่ในระหว่างถูกควบคุมหรือขัง โดยเป็นผู้ถูกจับในคดีอาญาหรือต้องจำคุกโดยคำพิพากษา และได้ถูกควบคุม ขัง หรือจำคุก เป็นเวลาติดต่อกันเกินกว่าสิบห้าวันแล้ว

(๕) ผู้นั้นถูกตั้งกรรมการสอบสวนและต่อมามีคำพิพากษาถึงที่สุด ว่าเป็นผู้กระทำความผิดอาญาในเรื่องที่สอบสวนนั้น หรือผู้นั้นถูกตั้งกรรมการสอบสวนภายหลังที่มีคำพิพากษาถึงที่สุดว่าเป็นผู้กระทำความผิดอาญาในเรื่องที่สอบสวนนั้น และผู้อำนวยการพิจารณาเห็นว่าข้อเท็จจริงที่ปรากฏตามคำพิพากษาถึงที่สุดนั้นได้ความประจักษ์ชัดอยู่แล้วว่าการกระทำความผิดอาญาของผู้นั้นเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๕๙ การสั่งพักงานให้สั่งพักตลอดเวลาที่มีการสอบสวนพิจารณา เว้นแต่กรณีผู้ถูกสั่งพักงานผู้ใดได้ร้องทุกข์หรืออุทธรณ์ตามข้อบังคับคณะกรรมการกำกับสำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ว่าด้วยการบริหารงานบุคคล และผู้มีอำนาจวินิจฉัยร้องทุกข์หรืออุทธรณ์แล้วแต่กรณีเห็นว่าสมควรสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ก่อนการสอบสวนพิจารณาเสร็จสิ้น เนื่องจากพฤติการณ์ของผู้ถูกสั่งพักงานไม่เป็นอุปสรรคต่อการสอบสวนพิจารณา และไม่ก่อให้เกิดความไม่สงบเรียบร้อย หรือเนื่องจากการสอบสวนทางวินัยไม่สามารถดำเนินการสอบสวนให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่เหมาะสม ซึ่งไม่ควรเกินหนึ่งปีนับแต่วันพักงาน ผู้อำนวยการอาจสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ก่อนการสอบสวนพิจารณาเสร็จสิ้นก็ได้

ข้อ ๖๐ ในกรณีที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงจนถูกตั้งกรรมการสอบสวนหลายสำนวนหรือถูกฟ้องคดีอาญาหรือต้องหาว่ากระทำความผิดในคดีอาญาหลายคดี ถ้าจะสั่งพักงานในสำนวนหรือคดีใดที่เข้าลักษณะตามข้อ ๕๘ ให้สั่งพักงานในสำนวนหรือคดีอื่นทุกสำนวนหรือทุกคดีที่เข้าลักษณะตามข้อ ๕๘ ด้วย

ในกรณีที่ได้สั่งพักงานในสำนวนใดหรือคดีใดไว้แล้ว ถ้าภายหลังปรากฏว่าผู้ถูกสั่งพักนั้นมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงจนถูกตั้งกรรมการสอบสวนในสำนวนอื่น หรือถูกฟ้องคดีอาญาหรือต้องหาในคดีอาญาในคดีอื่นเพิ่มขึ้น ให้สั่งพักงานในสำนวนหรือคดีอื่นที่เพิ่มขึ้นหากเข้าลักษณะตามข้อ ๕๘ นั้นด้วย

ข้อ ๖๑ การสั่งพักงาน ห้ามมิให้สั่งพักย้อนหลังไปก่อนวันออกคำสั่ง เว้นแต่

(๑) ผู้ซึ่งจะถูกสั่งพักงานอยู่ในระหว่างถูกควบคุมหรือขัง โดยเป็นผู้ถูกจับในคดีอาญา หรือต้องจำคุกโดยคำพิพากษา การสั่งพักงานในเรื่องนั้นให้สั่งพักย้อนหลังไปถึงวันที่ถูกควบคุม ขัง หรือต้องจำคุก

(๒) ในกรณีที่ได้มีการสั่งพักงานไว้แล้ว ถ้าจะต้องสั่งใหม่เพราะคำสั่งเดิมไม่ชอบหรือไม่ถูกต้อง ให้สั่งพักตั้งแต่วันให้พักงานตามคำสั่งเดิม หรือตามวันที่ควรต้องพักงานในขณะที่ออกคำสั่งเดิม

ข้อ ๖๒ คำสั่งพักงานต้องระบุชื่อและตำแหน่งของผู้ถูกสั่งพักงาน ตลอดจนกรณีและเหตุแห่งการสั่งพักงาน และวันที่มีผลใช้บังคับของคำสั่ง

เมื่อได้มีคำสั่งให้พนักงานผู้ใดพักงานแล้ว ให้ผู้อำนวยการหรือผู้ที่ผู้อำนวยการมอบหมายแจ้งคำสั่งให้ผู้นั้นทราบพร้อมทั้งส่งสำเนาคำสั่งให้ด้วยโดยพลัน ในกรณีที่ไม่อาจแจ้งให้ผู้นั้นทราบได้ หรือผู้นั้นไม่ยอมรับทราบคำสั่งให้มีหนังสือแจ้งพร้อมกับส่งสำเนาคำสั่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนไปให้ผู้นั้น ณ ที่อยู่ของผู้นั้นซึ่งปรากฏตามหลักฐานของทางราชการที่พนักงานหรือลูกจ้างได้แจ้งไว้ต่อสำนักงาน โดยให้ถือว่าผู้นั้นได้ทราบคำสั่งพักงานเมื่อครบกำหนดเจ็ดวันนับแต่วันส่ง สำหรับกรณีส่งในประเทศ หรือเมื่อครบกำหนดสิบห้าวันนับแต่วันส่ง สำหรับกรณีส่งไปยังต่างประเทศ

ข้อ ๖๓ เมื่อพนักงานหรือลูกจ้างผู้ใดมีเหตุที่อาจถูกสั่งพักงานตามข้อ ๕๘ และผู้อำนวยการพิจารณาเห็นว่าการสอบสวนพิจารณา หรือการพิจารณาคดีที่เป็นเหตุที่อาจถูกสั่งพักงานนั้นจะไม่แล้วเสร็จโดยเร็ว ผู้อำนวยการจะสั่งให้ผู้นั้นออกจากงานไว้ก่อนก็ได้

ให้นำข้อ ๕๙ ข้อ ๖๐ และข้อ ๖๑ มาใช้บังคับแก่การสั่งให้ออกจากงานไว้ก่อนโดยอนุโลม

ข้อ ๖๔ เมื่อได้สั่งให้พนักงานหรือลูกจ้างผู้ใดพักงานไว้แล้ว ผู้อำนวยการจะพิจารณาตามข้อ ๖๓ และสั่งให้ผู้นั้นออกจากงานไว้ก่อนอีกชั้นหนึ่งก็ได้

ข้อ ๖๕ การสั่งให้ออกจากงานไว้ก่อน จะสั่งให้ออกตั้งแต่วันใด ให้นำข้อ ๖๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม แต่สำหรับการสั่งให้ออกจากงานไว้ก่อนในกรณีตามข้อ ๖๔ ให้สั่งให้ออกตั้งแต่วันพักงานเป็นต้นไป

ข้อ ๖๖ การสั่งให้พนักงานตำแหน่งรองผู้อำนวยการหรือผู้ช่วยผู้อำนวยการ ออกจากงานไว้ก่อนให้เสนอคณะกรรมการให้ความเห็นชอบ เพื่อมีคำสั่งให้พนักงานผู้นั้นพ้นจากตำแหน่งนับตั้งแต่วันให้ออกจากงานไว้ก่อน

ข้อ ๖๗ เมื่อได้สั่งให้พนักงานหรือลูกจ้างผู้ใดพักงานหรือให้ออกจากงานไว้ก่อนเพื่อรอฟังผลการสอบสวนพิจารณา ถ้าภายหลังปรากฏผลการสอบสวนพิจารณาเป็นประการใดแล้ว หรือเมื่อได้สั่งให้พนักงาน

หรือลูกจ้างผู้ใดออกจากงานไว้ก่อนในกรณีที่ถูกฟ้องคดีอาญา หรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญา และปรากฏผลแห่งคดีถึงที่สุดแล้ว ให้ดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้นั้นกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้สั่งลงโทษตามข้อ ๖๒ ของข้อบังคับคณะกรรมการกำกับสำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ว่าด้วยการบริหารงานบุคคล

(๒) ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้ถูกสั่งพักงานหรือให้ออกจากงานไว้ก่อนนั้นกระทำผิดอย่างไม่ร้ายแรง และไม่มีกรณีที่จะต้องถูกสั่งให้ออกจากงาน ให้สั่งให้ผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งเดิม หรือในระดับตำแหน่งเดียวกันที่ผู้นั้นมีคุณสมบัติตรงตามคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งนั้น ทั้งนี้ สำหรับการสั่งให้ผู้ถูกสั่งพักงานกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ในระดับตำแหน่งเดียวกันที่ผู้นั้นมีคุณสมบัติตรงตามคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งนั้น ซึ่งเป็นตำแหน่งรองผู้อำนวยการหรือผู้ช่วยผู้อำนวยการ ให้เสนอคณะกรรมการให้ความเห็นชอบ และให้ดำเนินการตามข้อ ๖๑ ของข้อบังคับคณะกรรมการกำกับสำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ว่าด้วยการบริหารงานบุคคล

(๓) ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้ถูกสั่งพักงานนั้นกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง และไม่มีกรณีที่จะต้องถูกสั่งให้ออกจากงานด้วยเหตุอื่น แต่ไม่อาจสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ได้ เนื่องจากมีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์และได้พ้นจากการเป็นพนักงานตามข้อบังคับคณะกรรมการกำกับสำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ว่าด้วยการบริหารงานบุคคลแล้ว ให้สั่งงดโทษ โดยไม่ต้องสั่งให้กลับเข้าปฏิบัติหน้าที่

(๔) ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้ถูกสั่งให้ออกจากงานไว้ก่อนนั้นกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง และไม่มีกรณีที่จะต้องถูกสั่งให้ออกจากงานด้วยเหตุอื่น แต่ไม่อาจสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติงานได้ เนื่องจากมีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์และได้พ้นจากการเป็นพนักงานตามข้อบังคับคณะกรรมการกำกับสำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ว่าด้วยการบริหารงานบุคคลแล้ว ให้สั่งงดโทษ และมีคำสั่งยกเลิกคำสั่งให้ออกจากงานไว้ก่อนเพื่อให้ผู้นั้นเป็นผู้พ้นจากการเป็นพนักงานตามข้อบังคับคณะกรรมการกำกับสำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ว่าด้วยการบริหารงานบุคคล

(๕) ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้นั้นกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง แต่มีกรณีที่จะต้องถูกสั่งให้ออกจากงานด้วยเหตุอื่น ก็ให้ดำเนินการตามข้อ ๖๑ ของข้อบังคับคณะกรรมการกำกับสำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ว่าด้วยการบริหารงานบุคคล แล้วสั่งให้ ผู้นั้นออกจากงานตามเหตุนั้นโดยไม่ต้องสั่งให้กลับเข้าปฏิบัติหน้าที่หรือกลับเข้าปฏิบัติงาน

การดำเนินการตามข้อ ๖๑ ของข้อบังคับคณะกรรมการกำกับสำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ว่าด้วยการบริหารงานบุคคล ในกรณีที่จะสั่งลงโทษตัดเงินเดือนหรือลดเงินเดือน การสั่งลงโทษดังกล่าวให้สั่งย้อนหลังไปถึงวันสุดท้ายก่อนวันพ้นจากการเป็นพนักงานตามข้อบังคับคณะกรรมการกำกับสำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ว่าด้วยการบริหารงานบุคคล

(๖) ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้นั้นมิได้กระทำผิดวินัย และไม่มีกรณีที่จะต้องออกจากงาน ให้สั่งยุติเรื่องและให้ผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่หรือกลับเข้าปฏิบัติงานในตำแหน่งเดิม หรือในระดับตำแหน่งเดียวกันที่ผู้นั้นมีคุณสมบัติตรงตามคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งนั้น ทั้งนี้ สำหรับการสั่งให้ผู้ถูกสั่งให้ออกจากงานไว้ก่อนกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งเดิม หรือในระดับตำแหน่งเดียวกันที่ผู้นั้นมีคุณสมบัติตรงตามคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งนั้น ซึ่งเป็นตำแหน่งรองผู้อำนวยการหรือผู้ช่วยผู้อำนวยการ ให้เสนอคณะกรรมการให้ความเห็นชอบก่อน

(๗) ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้ถูกสั่งพักงานนั้นมิได้กระทำผิดวินัยและไม่มีกรณีที่จะต้องถูกสั่งให้ออกจากงานด้วยเหตุอื่น แต่ไม่อาจสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ได้เนื่องจากมีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์และได้พ้นจากการเป็นพนักงานตามข้อบังคับคณะกรรมการกำกับสำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ว่าด้วยการบริหารงานบุคคลแล้ว ให้สั่งยุติเรื่อง

(๘) ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้ถูกสั่งให้ออกจากงานไว้ก่อนนั้นมิได้กระทำผิดวินัย และไม่มีกรณีที่จะต้องถูกสั่งให้ออกจากงานด้วยเหตุอื่น แต่ไม่อาจสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติงานได้ เนื่องจากมีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์แล้ว ให้สั่งยุติเรื่องและมีคำสั่งยกเลิกคำสั่งให้ออกจากงานไว้ก่อน เพื่อให้ผู้นั้นเป็นผู้พ้นจากการเป็นพนักงานตามข้อบังคับคณะกรรมการกำกับสำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ว่าด้วยการบริหารงานบุคคล

(๙) ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้นั้นมิได้กระทำผิดวินัย แต่มีกรณีที่จะต้องถูกสั่งให้ออกจากงานด้วยเหตุอื่น ให้สั่งให้ออกจากงานด้วยเหตุอื่นโดยไม่ต้องสั่งให้กลับเข้าปฏิบัติหน้าที่หรือกลับเข้าปฏิบัติงาน

(๑๐) ในกรณีที่ผู้นั้นกระทำผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุกหรือโทษที่หนักกว่าโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุด เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ ให้ดำเนินการตามข้อ ๖๒ ของข้อบังคับคณะกรรมการกำกับสำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ว่าด้วยการบริหารงานบุคคลโดยไม่ต้องสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติงาน

(๑๒) ในกรณีที่ในคำพิพากษาถึงที่สุดมิได้วินิจฉัยว่าผู้นั้นกระทำผิดอาญา หรือมิได้มีการฟ้องคดีอาญาในกรณีที่เป็นผู้ต้องหาว่ากระทำความผิดอาญา ให้สั่งให้ผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติงานในตำแหน่งเดิม หรือในระดับตำแหน่งเดียวกันที่ผู้นั้นมีคุณสมบัติตรงตามคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งนั้น ทั้งนี้ สำหรับการสั่งให้ผู้ถูกสั่งพักงานกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ในระดับตำแหน่งเดียวกันที่ผู้นั้นมีคุณสมบัติตรงตามคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งนั้น ซึ่งเป็นตำแหน่งรองผู้อำนวยการหรือผู้ช่วยผู้อำนวยการ ให้เสนอคณะกรรมการให้ความเห็นชอบในกรณีถ้าการกระทำดังกล่าวมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย ให้ดำเนินการตามระเบียบนี้ต่อไป

เมื่อได้มีคำสั่งยุติเรื่อง ลงโทษ หรืองดโทษแล้ว ให้ผู้อำนวยการหรือผู้ที่ผู้อำนวยการมอบหมายดำเนินการแจ้งคำสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ถูกลงโทษทราบโดยเร็ว และให้ผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ถูกลงโทษลงลายมือชื่อและวันที่รับทราบไว้เป็นหลักฐานและให้ส่งมอบสำเนาคำสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ถูกลงโทษไว้หนึ่งฉบับด้วย ถ้าผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ถูกลงโทษไม่ยอมลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่ง เมื่อได้ทำบันทึกลงวันที่ สถานที่ที่แจ้ง และลงลายมือชื่อผู้แจ้งพร้อมทั้งพยานรู้เห็นไว้เป็นหลักฐานแล้ว ให้ถือวันที่แจ้งนั้นเป็นวันรับทราบคำสั่ง

ในกรณีที่ไม่อาจแจ้งให้ทราบตามวรรคสองได้หรือมีเหตุจำเป็นอื่น ให้ส่งสำเนาคำสั่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้ผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ถูกลงโทษ ณ ที่อยู่ของผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ถูกลงโทษ ซึ่งปรากฏตามหลักฐานของทางราชการที่ได้แจ้งไว้กับสำนักงาน โดยให้ถือว่าผู้ถูกลงโทษหรือผู้ถูกกล่าวหาได้รับแจ้งเมื่อครบกำหนดเจ็ดวันนับแต่วัน สำหรับส่งสำหรับกรณีส่งในประเทศ หรือเมื่อครบสิบห้าวันนับแต่วันส่ง สำหรับกรณีส่งไปยังต่างประเทศ

หมวด ๗
ค่าตอบแทนความชอบ การกันเป็นพยาน การลดโทษ และการให้ความคุ้มครองพยาน

ข้อ ๖๘ พนักงานหรือลูกจ้างผู้ใดให้ข้อมูลต่อผู้บังคับบัญชาหรือให้ถ้อยคำในฐานะพยานต่อผู้มีหน้าที่สืบสวนสอบสวนหรือตรวจสอบตามกฎหมาย กฎ ระเบียบใด ๆ อันเป็นประโยชน์และเป็นผลดียิ่งต่อทางราชการและสำนักงาน ให้ถือว่าผู้นั้นปฏิบัติหน้าที่ซึ่งได้รับความคุ้มครองพยานและอาจได้รับค่าตอบแทนความชอบตามระเบียบนี้

ข้อมูลหรือถ้อยคำตามวรรคหนึ่งจะถือว่าเป็นประโยชน์และเป็นผลดียิ่งต่อสำนักงานต่อเมื่อเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้ดำเนินการทางวินัยได้ หรือเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้สามารถดำเนินการลงโทษทางวินัยแก่ผู้กระทำความผิดได้ และมีผลทำให้สามารถประหยัดงบประมาณแผ่นดินเป็นอย่างมากหรือมีผลทำให้สามารถรักษาไว้ซึ่งระบบบริหารงานที่ดีโดยรวมได้

ในกรณีที่พนักงานหรือลูกจ้างผู้นั้นเป็นผู้กระทำผิดวินัยนั้นเสียเองหรืออาจจะถูกกล่าวหาว่ามีส่วนร่วมในการกระทำผิดวินัยนั้นด้วย ไม่ให้ได้รับค่าตอบแทนความชอบตามข้อนี้

ข้อ ๖๙ พนักงานหรือลูกจ้างผู้ที่อาจจะถูกกล่าวหาว่ามีส่วนร่วมในการกระทำผิดวินัยกับพนักงานหรือลูกจ้างอื่น ถ้าได้ให้ข้อมูลต่อผู้บังคับบัญชา หรือให้ถ้อยคำเกี่ยวกับการกระทำผิดวินัยที่ได้กระทำมา ต่อบุคคลหรือคณะบุคคลที่มีหน้าที่สืบสวนสอบสวนหรือตรวจสอบตามกฎหมาย กฎ ระเบียบใด ๆ และข้อมูล หรือถ้อยคำนั้นเป็นปัจจัยสำคัญจนเป็นเหตุให้มีการสอบสวนทางวินัยแก่ผู้เป็นต้นเหตุแห่งการกระทำผิด อาจได้รับการกันเป็นพยาน การลดโทษ หรือการให้ความคุ้มครองพยานตามระเบียบนี้

ข้อ ๗๐ การให้ข้อมูลหรือให้ถ้อยคำตามข้อ ๖๘ หรือข้อ ๖๙ ที่จะได้รับประโยชน์ตามระเบียบนี้จะต้องเป็นความเชื่อโดยสุจริตว่ามีการกระทำผิดวินัยหรือเป็นไปตามที่ตนเองเชื่อว่าเป็นความจริง และไม่มีการกลับถ้อยคำนั้นในภายหลัง

การให้ข้อมูลหรือถ้อยคำตามวรรคหนึ่ง ไม่ถือเป็นการเปิดเผยความลับของทางราชการหรือสำนักงานและไม่เป็นการกระทำการข้ามผู้บังคับบัญชาเหนือตน

ข้อ ๗๑ ผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นที่ได้รับข้อมูลตามข้อ ๗๐ มีหน้าที่รายงานผู้อำนวยการเพื่อทราบและพิจารณาดำเนินการต่อไป

ข้อ ๗๒ ผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นและผู้อำนวยการมีหน้าที่ให้ความคุ้มครองพยาน ดังต่อไปนี้

(๑) ไม่เปิดเผยชื่อ หรือข้อมูลใด ๆ ที่จะทำให้ทราบว่าผู้ใดเป็นผู้ให้ข้อมูลหรือให้ถ้อยคำ

(๒) ไม่ใช้อำนาจไม่ว่าในทางใดหรือกระทำการอื่นใดอันเป็นการกลั่นแกล้งหรือไม่เป็นธรรมซึ่งอาจมีผลทำให้กระทบสิทธิหรือหน้าที่ของผู้นั้นในทางเสียหาย

(๓) ให้ความคุ้มครองมิให้ผู้นั้นถูกกลั่นแกล้งหรือถูกข่มขู่เพราะเหตุที่มีการให้ข้อมูลหรือถ้อยคำ

(๔) ประสานงานกับพนักงานอัยการเพื่อเป็นทนายแก้ต่างคดีให้ถ้าผู้นั้นถูกฟ้องเป็นคดีต่อศาล

ในกรณีที่พยานผู้ใดร้องขอความคุ้มครองเป็นหนังสือ ผู้อำนวยการจะพิจารณาย้ายผู้นั้นหรือพิจารณาดำเนินการอื่นใดที่เห็นว่าจำเป็นเพื่อให้ผู้นั้นได้รับความคุ้มครอง

ข้อ ๗๓ พยานผู้ใดเห็นว่าผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นยังไม่ได้ให้การคุ้มครองตามข้อ ๗๒ หรือการให้การคุ้มครองดังกล่าวยังไม่เพียงพอ อาจยื่นคำร้องเป็นหนังสือต่อผู้อำนวยการเพื่อพิจารณาดำเนินการ

เมื่อผู้อำนวยการได้รับคำร้องตามวรรคหนึ่งแล้ว หากมีมูลน่าเชื่อว่าเป็นไปตามที่พยานกล่าวอ้าง ให้ผู้อำนวยการดำเนินการให้ความคุ้มครองพยานในโอกาสแรกที่สามารถกระทำได้

ข้อ ๗๔ พยานผู้ใดเห็นว่าผู้อำนวยการยังไม่ได้ให้การคุ้มครองตามหมวดนี้หรือการให้การคุ้มครองดังกล่าวยังไม่เพียงพอ อาจยื่นคำร้องเป็นหนังสือต่อคณะกรรมการได้

เมื่อคณะกรรมการได้รับคำร้องตามวรรคหนึ่งแล้ว หากมีมูลน่าเชื่อว่าเป็นไปตามที่พยานกล่าวอ้าง ให้คณะกรรมการพิจารณาดำเนินการอื่นใดตามที่เห็นสมควรเพื่อให้ผู้นั้นได้รับความคุ้มครอง

ข้อ ๗๕ การให้ความคุ้มครองพยานตามหมวดนี้ให้พิจารณาดำเนินการในโอกาสแรกที่สามารถกระทำได้ และให้เริ่มตั้งแต่มีการให้ข้อมูลหรือให้ถ้อยคำตามข้อ ๖๘ หรือข้อ ๖๙ แล้วแต่กรณี จนกว่าจะมีการสั่งยุติเรื่องหรือการดำเนินการทางวินัยตามระเบียบนี้แก่ผู้เป็นต้นเหตุเสร็จสิ้น

ข้อ ๗๖ ก่อนมีการแจ้งเรื่องกล่าวหาว่าพนักงานหรือลูกจ้างผู้ใดกระทำผิดวินัย ถ้าผู้ให้ข้อมูลหรือให้ถ้อยคำตามข้อ ๖๗ ไม่ใช่ผู้เป็นต้นเหตุแห่งการกระทำผิดวินัยในเรื่องนั้น และเป็นกรณีที่ไม่อาจแสวงหาข้อมูลหรือพยานหลักฐานอื่นใดเพื่อดำเนินการทางวินัยแก่ผู้เป็นต้นเหตุแห่งการกระทำความผิดวินัยในเรื่องนั้นได้นอกจากจะได้ข้อมูลหรือพยานหลักฐานจากผู้นั้น ผู้อำนวยการอาจกันผู้นั้นเป็นพยานได้

ข้อ ๗๗ ในกรณีที่ผู้ที่ถูกกันเป็นพยานตามข้อ ๗๖ ไม่มาให้ถ้อยคำต่อบุคคลหรือคณะบุคคลผู้มีหน้าที่สืบสวนสอบสวนหรือตรวจสอบตามกฎหมายหรือระเบียบของสำนักงาน หรือมาแต่ไม่ให้ถ้อยคำหรือให้ถ้อยคำแต่ไม่เป็นประโยชน์ต่อการดำเนินการ หรือให้ถ้อยคำอันเป็นเท็จ หรือกลับคำให้การ ให้การกันผู้นั้นไว้เป็นพยานเป็นอันสิ้นสุดลง

ข้อ ๗๘ ให้ผู้อำนวยการหรือผู้ที่ผู้อำนวยการมอบหมายแจ้งเรื่องการกันพนักงานหรือลูกจ้างตามข้อ ๗๖ ไว้เป็นพยาน หรือการสิ้นสุดการกันเป็นพยานตามข้อ ๗๗ ให้บุคคลหรือคณะบุคคลที่มีหน้าที่สืบสวนสอบสวนหรือตรวจสอบตามกฎหมายหรือระเบียบของสำนักงานและพนักงานหรือลูกจ้างผู้นั้นทราบ

ข้อ ๗๙ พนักงานหรือลูกจ้างผู้ให้ข้อมูลหรือให้ถ้อยคำตามข้อ ๖๙ ผู้ใดต้องถูกลงโทษทางวินัยเพราะเหตุที่ได้ร่วมกระทำผิดวินัยนั้นด้วย แต่ได้ให้ข้อมูลหรือให้ถ้อยคำที่สำคัญจนเป็นเหตุให้สามารถดำเนินการลงโทษทางวินัยแก่ผู้เป็นต้นเหตุแห่งการกระทำผิดได้ ถ้าผู้อำนวยการพิจารณาเห็นว่าผู้นั้นมิได้เป็นต้นเหตุแห่งการกระทำความผิดวินัยนั้น หรือได้ร่วมกระทำความผิดวินัยไปเพราะตกอยู่ในอำนาจบังคับ หรือกระทำไปโดย

รู้เท่าไม่ถึงการณ์ ผู้อำนวยการอาจพิจารณาลดโทษให้ผู้นั้นต่ำกว่าโทษที่ควรได้รับจริงได้ แต่ทั้งนี้ต้องไม่ต่ำกว่าการลดโทษที่อาจกระทำได้ตามที่กฎหมายหรือสำนักงานกำหนด

ข้อ ๘๐ ผู้อำนวยการอาจพิจารณาตอบแทนความชอบเป็นกรณีพิเศษแก่ผู้ให้ข้อมูลหรือถ้อยคำตามข้อ ๖๘ ได้ ดังนี้

(๑) ให้ถือว่าการให้ข้อมูลหรือให้ถ้อยคำนั้นเป็นข้อควรพิจารณาอื่นที่ผู้บังคับบัญชานำไปใช้เป็นข้อมูลประกอบในการพิจารณาเลื่อนเงินเดือนประจำปี

(๒) เครื่องหมายที่เห็นสมควรเพื่อเป็นเครื่องเชิดชูเกียรติ

(๓) รางวัล

(๔) คำชมเชยเป็นหนังสือ

ข้อ ๘๑ การพิจารณาตอบแทนความชอบเป็นกรณีพิเศษตามข้อ ๘๐ แก่ผู้ให้ข้อมูลหรือให้ถ้อยคำตามข้อ ๖๘ ให้พิจารณาตามระดับความมากน้อยของประโยชน์และผลดียิ่งต่อสำนักงานที่ได้รับจากการให้ข้อมูลหรือถ้อยคำนั้น

หมวด ๘
การดำเนินการด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์

ข้อ ๘๒ การดำเนินการใด ๆ ตามที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้ อาจกระทำโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ได้และให้ถือว่าได้มีการดำเนินการตามระเบียบนี้แล้ว

การแจ้งคำสั่งโดยใช้วิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ ให้ถือว่าได้แจ้งตามวันเวลาที่ปรากฏในหลักฐานการส่งทางอิเล็กทรอนิกส์ เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าไม่มีการได้รับหรือได้รับก่อนหรือหลังจากนั้น

ก่อนการดำเนินการตามวรรคสอง ให้จัดให้มีการยืนยันวิธีการและช่องทางการติดต่อสื่อสารจากบุคคลที่เกี่ยวข้องก่อนการดำเนินการติดต่อหรือออกเอกสารหลักฐานใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับผู้นั้น ด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๘๓ ในกรณีที่ได้มีการดำเนินการทางวินัย การสั่งพักงาน การสั่งให้ออกจากงานไว้ก่อน การตอบแทนความชอบ การกันเป็นพยาน การลดโทษ และการให้ความคุ้มครองพยาน กับพนักงานหรือลูกจ้าง ผู้ใดตามระเบียบหรือหลักเกณฑ์ที่ใช้อยู่ก่อนวันที่ระเบียบนี้ใช้บังคับ หากการดำเนินการนั้นยังไม่แล้วเสร็จ ให้ดำเนินการตามระเบียบหรือหลักเกณฑ์ที่ใช้อยู่ในขณะนั้นต่อไปจนกว่าจะแล้วเสร็จ

ประกาศ ณ วันที่ ๒๖ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๖

(นายชัยชนะ มิตรพันธ์)
ผู้อำนวยการ
สำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์